

Tienjarige begrooting. — Herziening der grondwet.

Betrekkelijk het onderzoek der voorgestelde tienjarige begrooting in de afdeelingen der Tweede Kamer, heeft de *Nederlandsche Staats-Courant* nog niets medegedeeld. Van ter zijde echter vernam men dat sommige afdeelingen niet noodig vonden het ontwerp te onderzoeken, op grond, dat wellicht bij de herziening der grondwet (sinds lang beloofd wel is waar, maar wie weet wanneer te bewerkstelligen!) eene tienjarige begrooting zal vervallen, en onze tegenwoordige toestand met België het daarboven niet raadzaam maakt, nu reeds eene begrooting voor 10 jaren vast te stellen.

Andere afdeelingen daarentegen onderzochten het ontwerp in deszelfs onderdeelen, en maakten vooral aanmerkingen op het hoofdstuk betrekkelijk de financiën, voor zoo ver de nationale schuld betreft. Men meende dat een te groot gedeelte der rente van de schuld op de tienjarige begrooting was weggelaten, alsmede dat de geheele som van f 8,400,000 voor het Belgisch aandeel der schuld, — welke ons te stade zou zijn gekomen, indien de regering ten dienstigen tijde het 24-artikelen-traktaat had aangenomen; — thans, nu wij ten gevolge der langdurige weigering, overeenkomstig het onlangs door Z. M. aangenomen traktaat, slechts f 5,000,000 deswege zullen bekomen, niet langer van de 2½ pCt. werkelijke schuld kon worden afgetrokken.

Onderscheidene andere bedenkingen werden er buitendien tegen het ontwerp geopperd; bij voorbeeld het, volgens sommigen, te hoog bedrag van f 11,000,000 voor het departement van oorlog in vredes tijd, de hooge bezoldiging van sommige ambtenaren, enz. enz. enz.

Quo semel est imbuta recens, servabit odorem

Testa diu; zegt het spreekwoord, en wij zagen het hier wederom bevestigd. Men had eene goede moeder, die hare beloften hield, en geene teleurstellingen in de plaats gaf; eenen vader, die leerde: zijn woord niet te houden is schandelijk. Men ging daarop ter schole, en als men uit de kussen van *LYVOS* en *KALLOUSTIOS* gevoel voor zinnelijkheid, leven en werking gepast had, als men de groote mannen onzer oude republiek had bewonderd, en niet slapen kon, dan dacht men aan de vaderlijke regering, of las men iets in die vervoerde taal welke onze ministeriële schrijvers Nederlandsch gelieven te noemen, en dan vond men eene menigte van fraaije beloften en sliep op het kussen derzelve in, er op vertrouwend omdat men niets anders dan verzekeringen van vaderlijkheid had gevonden, en men zich geen vader kon voorstellen, zonder tevens aan vervulde beloften te denken. Eene belofte werd toen gelijk gesteld met de vervulling. Gelukkige dagen der jeugd!

En dan, als men zelf het kwellende voelt van eene nog niet betaalde verplichting, het erbarmelijke van niet terstond met ijver te volbrengen wat men beloofde in den nood, — ja waarlijk, het is dan natuurlijk, zeer natuurlijk, lang aan allerlei beloften te gelooven.

Zoo waren er dan ook brave mannen, en verstandige mannen, en mannen van ondervinding tevens, die, niet slechts om niet zelf bekommerd en hun aandeel uit het budget, en hetgeen zij er wisten tithalen voor hunne zonen en schoonzonen, maar ook bezorgd voor het heil des lands en de eer der natie, nog altijd hoopten op verbeterde instellingen en eene herziening der grondwet. Met een wezenlijk genoegen, als wisten zij nog niet dat zeepbellen zeepbellen zijn, lazen zij dat er in sommige afdeelingen gesproken was van eene herziening der grondwet. Zij verheugden zich innig, het was een initiatief in de kamer. — En hoe lang is het dan geleden dat de kamer, de geheele kamer zeide: *Sire! het Nederlandsche volk heeft behoefte aan de herziening zijner staatkundige instellingen*; hoe lang is dat geleden, mannen, die op onze Tweede Kamer uwe verwachtingen bouwt? Het was in 1831, in haar antwoord op de troonrede, dat de kamer dit zeide; en sedert zweeg zij daarvan; voor acht jaren ten minste had zij nopens dat onderwerp genoeg gedaan; toen rustte zij op hare lauwers, en stemde jaarlijks aan de regering eene menigte millioenen, door de natie te betalen; en bergenhoog steeg onze staatsschuld; maar van onze grondwet werd geene letter herzien.

Er was eens, men heet zoo'n mensch een dichter, in ik weet niet meer welk land, die zeide: »als de gerechtigheid de aarde verlaat, zal zij hare looving komen in het hart der koningen.» De domoor; had hij gezegd: »in het hart der ministers», men had hem terstond grootkruis of kommandeur van het een of ander keizer gemaakt. Maar onverschillig; laat de gerechtigheid in het hart van vorsten of ministers zitten, als de waarheid in den put; misschien is er, sinds eenigen tijd, de beloften-trouw wel bij

gaan zitten, en zal het daarvan komen, dat men zoo lang te vergeefs naar haar uitziet.

Ruim acht jaren geleden, den 20sten januarij 1831, — wij hebben, onlangs, aan deszelfs verjaarfest eene dankbare herinnering gewijd (1) — den 20sten januarij, in benarde omstandigheden, toen de stormwind der troonen deed kraken, toen het geld en het bloed der natie vereischt werd, op dien 20sten januarij verscheen Zijne Excellentie de Heere Minister van Buitenlandsche zaken — hij zag toen bleek de Heere Minister, misschien van de hand — in de Tweede Kamer der Staten-Generaal — het was genoeg dezelfde kamer die wij nog hebben, wellicht zal een der H. H. Heeren het zich dus wel herinneren — en toen sprak Z. Exc. ten aanhoore van Nederland en Europa, voor tijdgenoot en nakomelingschap, waarop de minister zich onlangs geliefde te beroepen, de volgende woorden:

»Onder deze omstandigheden (2) roept onze eigene staatshuishouding de bijzondere aandacht in, en het oogmerk is daar, om in de grondwet van het koninkrijk die wijzigingen te brengen (3), welke hare toepassing alleen op Noord-Nederland, ten gevolge der scheiding vordert. Z. M. zal dit werk doen voorbereiden, en nimmer laat eene wet over dit onderwerp aan U. Ed. Mog. voordragen; bij welke gelegenheid tevens zal kunnen overwogen worden, of het doelmatig zij, om de daargestelling van het beginsel der ministeriële verantwoordelijkheid, hetwelk thans geen deel van ons staatsrecht uitmaakt, in aanmerking te nemen, en of de ervaring ook de voordragt van andere wijzigingen der grondwet geacht zou kunnen worden aan te raden.» (4)

Ziet gij, gerekt-geduldige en onvermoeid-geloovige Nederlanders, zoo stellig verlangde men eenerzijds en beloofde men anderzijds eene herziening der grondwet; acht jaren verlieden er sinds, en menigeen daalde ten grave, maar van de herziene grondwet en het oogmerk dat daar was, heeft hun oog niets gezien.

En nu, omdat er in sommige afdeelingen gesproken is van eene herziening der grondwet, nu verheugt gij u, goede, ligtgeloovige mannen! Gelukkig menigman, wier hart steeds jong en moedig is, moet het nooit te jongdij vertrouwen betreuren, en niet, oud en zat van dagen, ook zal zijn van een voor tijdgenoot en nakooft onafgebroken geloof!

RUSLAND.

Petersburg, 23 febr. Onlangs is hier eene koe van de boeren ter verkoop aangebragt. In de zoogenaamde bota-zaak van de koe vasten, stelde de eigenaar voor de gewone jaarlijkse rendierren op de hof der Newa voor het winterpaleis, vier sleden; elk met vier rendieren bespannen en bestuurd door Samoeden in hunne nationale kleeding. Wie met die sleden rijden wilde, betaalde daarvoor eenen roebel per rit op de baan; tot nog toe zijn er geen ongelukken bij gebeurd. Bij eenen wedrit met den stoomwagen naar Zarskoje-Selo bereikten de rendieren drie minuten eerder het doel. De eigenaar bood toen weddingschappen dat hij 7 ja 10 minuten vroeger dan de stoomwagen aankomen zou. — De gemiddelde prijs waarvoor die rendieren verkocht worden, is 75 roebels het stuk. (P. St. 2.)

GRIEKENLAND.

Triest, 25 febr. De laatste brieven uit Athene zijn vol klagtek over den Engelschen gezant, sir *Ed. Lyons*, welke steeds poogt de financiële verlegenheid van het Grieksche ministerie zoo veel mogelijk te vermeerdere; ten einde alhoewel de regering te dwingen zich geheel in zijne armen te werpen.

DUITSCHLAND.

Munchen, 3 maart. Uit overweging der droevige gevolgen welke de duëllen onder de studenten in den laatsten tijd hadden, heeft de Koning noodig geoordeeld, de bepalingen dienaangaande aan de hoogeschoolen opstaande te versterken.

— De tweede kamer der Hessische standen heeft dezer dagen een gronds voor jaren gedaan voorstel van den afgevaardigde *Hardy* tot opheffing van nijverheids-monopoliën eenparig aangenomen.

(1) *Arnhemse Courant* 19 jan. 1839.

(2) Van nood.

(3) Den 19den januarij vroegen wij aan het *Handelsblad* en den *Avondbode* of brengen in ministeriële taal ook soms niets anders dan beloven, betrekking, het *Handelsblad* en de *Avondbode* hebben ons daarop nog niet geantwoord.

(4) Notulen der Tweede Kamer van 20 jan. 1831.

PRUISSEN.

Part. conz. Berlijn, 5 maart. Hoe gernatstellender de berigten van den Rijn en België leiden, des te meer richt men het oog op Posen, waar tegenwoordig de zaak van den aartsbisschop met al den ernst der wet schijnt beslecht te zullen worden. Een kort uitstel, hetwelk den heer v. Dunin voor de laatste maal gegeven is, om zich naar den wil der regering te voegen, zal waarschijnlijk nutteloos zijn, naardien de laatste verklaring van den aartsbisschop krachtig genoeg klont: hij zou zijne gevangenneming in plegtgewaad, omringd van zijn kapittel, aan het altaar afwachten. Uit eene niet ongeloofwaardige bron verhaalt men zelfs dat hij zou gedreigd hebben een interdict uit te spreken en alle kerken te sluiten, indien men de hand aan hem sloeg. Eene groote spanning der gemoederen is in zulke omstandigheden onvermijdelijk, en helaas in de geheele provincie algemeen. De scherpe afscheiding der Duitschers en Polen doet zich meer dan ooit gevoelen, en de bezorgdheid is zoo hoog geklommen dat vele, inzonderheid protestantsche grondbezitters, die gedurende de laatste jaren in het groothertogdom aanzienlijk toegenomen waren, door eenzijdige gewetenshandel, eenzijdig wagen wagens woning te verlaten; uitbarstingen van partijgeest en volksdrift vermeerderen daarbij den droevigen toestand. Bij een gastmaal in het huis van een' der eerste staatsambten, werden plotseling de glazen ingeworpen, en bij een ander, waar Poolsche edellieden in grooten getale verzameld waren, moest de voormalige Poolsche generaal *Chlapowski*, bekend wegens zijnen oorgang naar Pruisen na den mislukten togt tegen Lithouwen, persoonlijk mishandeld geworden zijn. Dit alles in aanmerking nemende, zal men zich wel niet verwonderen dat de militaire magt in de provincie versterkt wordt. Het 14de en 21ste regiment, beide tot de Pommersche (tweede) legerafdeeling behoorende, en eenige escadrons dragonders en husaren hebben snelle marschorders ontrangen en trekken naar Posen. Waarschijnlijk vrees men wel geene openlijke wederspanning des volks bij de wegvoering van den aartsbisschop, wien, naar men zegt, Colberg tot verblijf toegedacht is, vermits in Posen, behalve het sterke garnizoen ook het aanzienlijk getal der Duitsche ingezetenen eenen waarborg oplevert; maar de stemming der gansche provincie vordert maatregelen van voorzorg, en zelfs om de lagere massa in ontzag voor de wet te houden en beklagenswaardige tooneelen voor te komen, schijnt deze troepenvermeerdering een weldadig behoedmiddel. Wat verscheidene dagbladen omtrent eene 20- ja 20-jarige gevangenis van den aartsbisschop gewagen is eene buitensporige overdrijving, voortvloeiende uit onkunde in de wetten. De prelaat is beschuldigd van ophitsing tot ongehoorzamen en minachting der wetten; in gewone gevallen staat hij onder een gevangenisstraf van 6 maanden tot 2 jaren, maar echter in het onderhavig geval bij den stand en den invloed van den heer v. Dunin trouwens eenigzins zou kunnen worden verzwaaard.

* Ten gevolge der oorlogsruchte berigten zijn de graanprijzen nog gerezen. In Pruisen hebben groote en kleine speculanten voorraad opgehoopt, en het vermoeden dat de regering noodig zou kunnen vinden, groote inkoopen te doen, veroorzaakt stremming in den handel. Bij de laagte der meeste staatsmagazijnen zouden, in geval van oorlog, de speculanten gewis hunne zaken doen, en de aanzienlijke sommen, die sinds eenigen tijd naar Pruisen worden gezonden, duiden maatregelen aan, welke echter, naar alle berekening, niet tot werkelijkheid zullen komen. De provincie Pruisen zou buitendien uit den aankoop van paarden eene groote winst trekken, vermits, in geval van oorlog, aldaar de grootste aantallen gevonden worden. Volgens eene gemaakte raming zouden Pruisen en Lithouwen dadelijk 60 à 70,000 paarden kunnen leveren, die ook (groote deels bij eene algemeene mobiliemaking zouden noodig zijn.

* Het gebruiken van met paarden bespannen wagens op de Potsdammer ijzerbaan, hetwelk des avonds en des nachts plagt te geschieden, heeft tegenkanting bij den post ontmoet. Volgens eene oude wet heeft geen voerman of privaatondernemer het recht om stations te houden waar paarden verwisseld worden. Geen wonder dat niemand bij ons meer aan eenen nieuwen spoorweg denkt, vermits er bij elken stap met zwaarigheden te kampen is, en geen hinderlijk monopolie, zonder den langdurigsten strijd, eene heiligheid opgeeft. Ook de Stettiner baan zal niet tot stand komen, daar de meeste deelnemers allen moed verloren hebben.

* Krachten eene nieuwe ministeriële bepaling moeten de provinciale regeringen streng loopen, dat de kandidaten der theologie die in een demagogisch onderzoek gewikkeld waren, niet tot een geestelijk ambt en bestijging van den kansel toegelaten worden. Elke proefpreek enz. moet derhalve worden voorafgegaan door eene nauwkeurige nasporing van getuigenissen en vroegeren levenswandel.

* De griep en de pokken heerschen hier sterk; onze geneesheeren stellen dat het bloedwater (*lymphe*) door den overgang in zoep veel organischen, aanmerkelijk aan beveiligende kracht heeft verloren, en, om daarvan daaraan de meerdere heiligheid der ziekte toe. Men poegt derhalve de *lymphe* zoo veel mogelijk te vernieuwen.

ENGLAND.

Londen, 5 maart. Gisteren avond heeft de heer *Wood*, secretaris van het departement van marine, in het huis der gemeenten het budget voor

de zeemagt ingediend, en bij die gelegenheid de opgaven, die in de laatste tijden omtrent het verval der Britsche zeemagt, vooral in vergelijking met die van andere staten, gedaan zijn, als ongegrond bestreden.

Hij deed opmerken, dat de vermindering, welke onze zeemagt in de laatste jaren ondergaan heeft, heeft plaats gehad onder het bestuur der Tories, en dat integendeel het tegenwoordige ministerie die magt gedurig vermeerderd heeft, naar gelang van de behoefte van het oogenblik. Voorts beweerde hij, dat de Fransche zeemagt geenszins uit 57, maar slechts uit 22 op het oogenblik bruikbare, en uit 27 in aanbouw zijnde linesschepen bestaat; — dat de Noord-Amerikaansche marine thans slechts 7 linesschepen, waarvan 2 in aanbouw, telt, en bovendien bijna uitsluitend met Engelschen bemand is; — dat de Russen thans, even als in 1817, niet meer dan 43 linesschepen hebben; dat in Frankrijk niet meer dan 35,000 zeelieden zijn, waarvan 18,000 in dienst der koninklijke marine; teryijl daarentegen Engeland meer dan 200,000 ingeschrevene zeelieden heeft, ongerekend de visschers en verdere maritime bevolking, die op 150,000 personen geschat kunnen worden; — dat het aantal zeil-vaartuigen in Engeland van 1822 tot 1837, is vermeerderd van 24,385 tot 26,037, en het aantal stoomvaartuigen van 433 tot 618, waaronder 65 van 100 en meer paardenkrachten. — De minister stelde voor, om in het aanstaande dienstjaar 34,165 zeelieden in dienst te hebben.

Londen, 6 maart. Gisteren avond is in het huis der gemeenten andermaal over den toestand van onze marine gehandeld. De admiraal *Codrington* stelde voor, dat aan H. M. een adres zou aangehouden worden, met verzoek, dat maatregelen zouden genomen worden, om den toestand der zeelieden, bepaaldelijk wat aangaat hunne pensioenen, te verbeteren, en dat de oorlogschepen met eene genoegzame equipage bemand zouden worden, om altijd, in geval dit noodig mogt wezen, dienst te kunnen doen. — Na eenige beraadslaging, waarbij de ministers dat voorstel bestreden, op grond dat ook zonder zoodanig verzoek aan H. M., de noodige maatregelen zouden genomen worden, is de motie van den admiraal, zonder hoofdelijke stemming, verworpen.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 maart. Heden zijn 452 benoemingen bekend; 222 behooren tot de constitutionelen; 226 tot de coalitie; 4 zijn onzeker. Er blijven nog zeven verkiezingen over, te weten eene te Pamiers (*Arriège*), eene te Lombez (*Gers*), eene te Brioude (*Haute-Loire*), eene te Fortcaulier (*Hautes-Alpes*), eene te Clermont (*Puy-de-Dôme*), en twee op Corsica. Van de 22 zijn 41 niet herkozen; van de 213 daarentegen slechts 33. De constitutionelen tellen 32 nieuwe gedeputeerden, en de coalitie 34. (*Débats*.)

— Het Diorama is door eenen hevigen brand vernield. De tijd ontbreekt ons om in bijzonderheden te treden; men zegt dat hetzelfde verzerd was.

— In den *Courrier de Lyon* leest men:

In het kanton van Tessin hebben ernstige onlusten plaats gehad, bij gelegenheid van de eerlange hernieuwing van den grooten raad. Op verschillende plaatsen heeft men gewelddadigheden gepleegd, welke tot nog toe niet hebben kunnen bedwongen worden.

BELGIE.

Brussel, 9 maart. De zitting van heden was vrij levendig. De heeren *Mast de Vries*, *Millechamps*, *de Jaegher* en de ministers van openbare werken en buitenlandsche zaken hebben voor het traktaat gesproken, de heeren *Longrée* van Limburg, *d'Huart* (oud minister van financiën) en *Deschamps*, gedeputeerde van Seneffe, hebben met klem tegen de aanneming het woord gevoerd. De redevoeringen der beide laatsten vonden bij de vergadering luidruchtigen bijval, vooral toen de heer *Deschamps* de volharding roemde, waarmee de heer *Verstolk van Soelen* de belangen van Holland had behandeld. Die zinspeling scheen den heer *Nothomb* innig te verontwaardigen; hij werd bleek, en in een oogenblik van vervoering riep hij, van de bank der ministers, uit: »En toch heb ik hen allen beschaamd!»

— De voortzetting der beraadslagingen is op maandag bepaald. Dan, zegt men, zal het voorstel tot verdaging worden uitgebracht, hetwelk waarschijnlijk aanleiding tot nieuwe discussiën zal geven.

De heer *Barthels*, die sinds eenige dagen haren toegang gesteld was, heeft heden de vergunning bekomen zijne vrienden bij zich te mogen ontvangen.

De baron *d'Anethan* advocaat-generaal is gisteren naar Parijs vertrokken om de bij den heer *de Potter* in beslag genomen papieren te onderzoeken; ondergeschikt zijn vertegenwoordigers moeten daarbij betrokken zijn.

NEDERLANDEN.

Arnhem, 10 maart. Veertien dagen geleden las men in het *Handelsblad* en den *Avondbode* een berigt uit Leiden, volgens hetwelk men vernam dat de directeur van het postkantoor te Leiden eene geregelijke vervolging zou instellen wegens het lasterlijk artikel (zoo geliefde men het te noemen), voorkomende in de *Arnhemsche Courant* van 14 februarij. Thans leest men in de genoemde bladen: »Men verneemt dat de directeur van het postkantoor te Leiden werkelijk eene klage tegen den uitgever

der *Arnhemse Courant* wegens laster bij den heer officier van justitie te Arnhem ingediend heeft." Veertien dagen later zullen nu misschien die zelfde bladen vernemen: dat de klage *waarlijk* is ontvangen.

Intusschen verneemt men dezerzijds dat sommige menschen hebben vernomen, dat het wel mogelijk zou kunnen zijn dat een zeker persoon gehoord had, dat iemand meende te hebben gedroomd dat de heer directeur van het Leidsche postkantoor in de gedachte kon verkeeren of hebben verkeerd dat eene vreesaanjagerij zeer veel effect op de *Arnhemse Courant* zou maken.

Toen de uitgever der *Arnhemse Courant* zich verplicht rekende om eene klacht tegen den uitgever der *Utrechtse Courant* in te leveren, vernam men niet dat hij het doen zou, maar dat hij het had gedaan, en kon men tevens de geheele klacht in de *courant* lezen.

— De *Kamper Courant*, na het slot der rede van onzen minister van buitenlandsche zaken te hebben medegedeeld, laat daarop volgen: » De vraag van den heer *Kniphorst*, of het geheim den 12den dec. 1838 door den minister van buitenlandsche zaken aan de kamer medegedeeld, nu niet openbaar geweten mogt worden, is *ontkennend* beantwoord. — Men moet het den geschiedschrijvers ook niet al te gemakkelijk maken."

Mengelwerk.

Maatschappelijke toestand van Engeland.

(Ingezonden.)

Londen, 1839.

Wonderlijk samenstel, dat der Engelsche maatschappij! Bezwaarlijk zou men, om ze te beschrijven, een regelmatig plan kunnen volgen, zoo verwickeld is zij en verschillend van het overige Europa. Onze maatschappelijke betrekkingen, gesproten uit het oude stelsel onzer wetten en zeden, hebben iets geheel eigenaardigs. Het zijn bijzondere gevoelens, excentrieke denkbeelden, ingewortelde vooroordeelen; niet te beoordeelen noch te wijzigen naar de algemeene regelen.

Vermoeid van de doorslaande theoriën, welke de utilitarissen, de Tories en de Whigs in het politieke strijdperk wierpen, hield ik mij in den nazomer bezig met het maatschappelijke ligchaam in zijne werkelijkheid te beschouwen. Het was in de omstreken van een klein dorp aan de kust van Hampshire, waar ik overigens mijne verzwakte gezondheid wenschte te herstellen. Ik vond er eenen vriend mijner jeugd, WILLIAM POINT. WILLIAM was in Amerika geboren; op zijn zestiende jaar had zijn vader hem naar Engeland gebragt, waar ik zijne kennis maakte; op zijn achttiende jaar was hij naar zijn land teruggekeerd, en thans kwam hij voor de tweede maal Engeland bezoeken. POINT had een karakter, algemeen genoeg in de Noord-Amerikaansche staten, maar dat den Europeanen min of meer vreemd moet schijnen. Trotsch op de republikeinsche instellingen, waaronder Amerika bloeit, vergat hij niet, dat het zuiverste bloed der Normandische geslachten het schild zijner voorouders adelde. Hij was een aristocratische democraat.

Mijn vriend, die mij, in de eerste dagen van september, in mijn landelijk verblijf bezocht, gevoelde zich, even als het meereendeel zijner landgenooten, medegesleept door het behoudende der natuur. Het is waar, dat het schoone jaargetijde de natuurlijke schoonheden des lands in al hare rijkdom vertoonde. Eene vrolijke zon wierp schitterende tinten op het fluweel dier groene grasvelden, die overal elders dan in Engeland verdroogen. Wij maakten meer dan eene wandeling; te paard, in de belommerde paden, door de lange groene laanen, waarmede Hampshire bedekt is. Van tusschen de openingen der boomen bemerkten wij hier en ginds die schoone buitenverblijven met lange colonnades, met galeries van marmer en stukadoorwerk, Attisch, Hindoosch, Chineesch, Gothisch, alles met buitengemeene zorg en netheid onderhouden. Dan kon WILLIAM POINT zijne verrukking en bewondering niet beteugelen.

» Is het een landschap of een tuin, riep hij uit; dit alles is geheel nieuw voor mij. Wat is die pracht eenvoudig! Hoeveel schoonheid, hoeveel rust, hoeveel smaak, en als het ware hoe veel kuisheid in dat landschap. Zie dat vierkante, massieve huis, de vensters met beeldhouwerk verrijkt, de schoorsteenen met arabesken versierd. Die kronkelende lanen, welke hare lange linten van gras rondom zich slingeren; die achtergronden van bladen, welke zich in de verte in alle rigtingen uitstrekken; wat voegen zij zich grootsch, harmonisch bij de bruinachtige kleur des gebouws en zijne oudheid, die geen ouderdom is. Uwe aristocraten, wat men hun dan ook verwijten moge, hebben ten minste goeden smaak. Ik weet zelfs niet of het Amerikaansche landschap, dat reusachtige landschap, hetwelk het oog verbaast en de gedachte verplet, wat rijkdom en warschoonheid aangaat, wel bij uw Engelsch landschap kan worden vergeleken."

» Om u met opregtheid te antwoorden, mijn vriend, heeft Engeland eigenlijk geen landschap. Al wat gij daar bewondert, is de vrucht van den rijkdom en het voortbrengsel van kunst; de natuur deed niets. Waar vindt gij hier die golvende lijnen, die reusachtige berggruggen, die eenwen-oude bosschen, die met hun bronzig blad gansche provinciën dekken? Waar zijn die schoone lichten van het zuiden en het noorden, die horizonts van purper, van smaragd en zilver, die groote meeren, kortom alles wat de natuur aan uw transatlantisch landschap schenkt? Bij ons werden die boomen, welke gij bewondert, die eiken met knoestige stammen, met griffige vormen, en die zulke vreemde groepen daarstellen, alles met goud betaald. Hij, die ze plantte, had de plaats welke zij zouden bestaan, en den grond welken hij aan zijne genoegens offerde, berekend. Dat ruime grasperk is de vrucht van den arbeid van een millioen nijvere handen. Daar, waar dat prachtige kasteel staat, zijn meer dan honderd duizend pond sterling verzwolgen. Met eenen schat van opofferingen slechts, onderhoudt men die kunstmatige schoonheid, welke u verrukt. Overigens heb ik nog morele tegenwerpingen tegen den toestand der maatschappij, waarvan dit verwonderlijke landschap het zinnebeeld is. — Die keurigheid, die bevaligheid,

die eenzaamheid zelve, welke gij zoo grootsch en plechtig vindt, zij zijn het gewrocht van voorregten. Zonder het aloud bestaan en het ingeworteld despotismus onzer aristocratische denkbeelden, zonder de uitsluitende gebruiken dergenen, die de eerste klassen uitmaken, zou het landschap gebleven zijn wat het was. — eene vrij houtrijke streek, maar eentoonig, zonder afwisseling, zonder eigenaardigheid, zonder pitoresk karakter."

— » Wat beteekent, — vroeg WILLIAM POINT, — op dien witten pijnboom, dat woord met zwarte letters: *prosecution*?"

— Het is eene waarschuwing voor de jagers, die hier mogten willen stroopen."

— » En dat hek aan den ingang van een pad, dat welker gangbaan maar thans begroeid schijnt?"

— De dorpelingen begaven zich naar de brou langs dat pad, hetwelk de heer heeft doen sluiten. Dus hecht zich, gelijk gij ziet, al de pracht, welke wij zoo even bewonderden, aan menschelijke ellende en verandering."

Mijn Amerikaan dacht een oogenblik na over hetgeen ik hem zeide, en scheen bedroefd door de opmerking.

— » Wij tellen in Engeland een dozijn aristocratiën, zij vermengen zich niet: integendeel iedere bewaart hare waardigheid, en veracht van harte alle lagere kringen. De eerste uitsluiters, de coterie bij uitnemendheid, zij, die volgens BURKE'S uitdrukking het kroonwerk van ons maatschappelijk stelsel vormen, bedragen niet meer dan honderd of honderd vijftig personen. De toovercirkel, dien zij om zich trekken, laat niemand door, die niet tot de eerste kaste behoort. De tweede kring wreekt zich over de inipachting, welke hem drukt, door dezelfde krenking aan den derden te doen onder vinden, die weder een vermadend oog op den vierden werpt, en zoo vervolgens langs al de trappen, waaruit onze aristocratie bestaat. Het huis van den hertog van DEVONSHIRE is even hermelisch gesloten voor gindschen edelman van zeer adelijk ras, als het zulks zou kunnen wezen voor den minsten kruidenier der city. Het resultaat dezer organisatie is, dat, van rang tot rang, van klasse tot klasse, dezelfde verachting van de minderen overslaat en zich verspreidt. Alle onderafdeelingen der maatschappij pogen zich op hare beurt tot uitsluitende en onverdraagzame coteriën te vormen. De kruidenier, de kruidenierster en hunne vrienden bescheuwen met diepe versmading den kleinen winkelier van den hoek en zijne betrekkingen. De groote electrieke keten van trotschheid daalt af tot in de laagste rangen der maatschappij, en onlangs hoorde ik eenen kruiker aan eenen voddeman de gemeenheid van zijn handwerk en de onbeschaafdheid zijner manieren verwijten.

» Men sluit zijne deur voor zijne bureu, zijn park voor het publiek, zijne schilderijen-galerij voor de liefhebbers. Die geest van afzondering en uitsluiting strekt zich zelfs uit tot de openbare boekeryen, en tot de inrigtingen, die den nationalen roem moesten bevorderen. Het gouvernement zelf, welks handelingen alle door een verlicht liberalismus behoorden te worden gekenmerkt, wordt op zijne beurt uitsluitend. Er zijn weinig edellieden in Engeland, — ik beken het met droefheid, — bij welke het gevoel der menschelijke waarde en der menschlievendheid dit hatelijk vooroordeel tot zwijgen bragt. Evenwel vindt men er, en die uitzondering strekt hun tot eer. Ik moet hier bijvoegen dat het meerendeel der zoodanigen tot de oude waarlijk aristocratische familiën behoort, en dat de onverdraagzame trotschheid overal de eigenschap schijnt van nieuw geadelijke lieden.

» Hoe wilt gij, dat de aristocratie sympathisere met de mindere standen, indien er zich tusschen haar en hen een onoverkoombare scheidsmuur verheft, indien zij hen als een afzonderlijk ras beschouwt, dat men naar wil en goeddunken kan beladen en belasten? Haar staat het vrij hen onder belastingen te smeren, het werkloos te verminderen, den handel te belemmeren, de nijverheid te kneevelen, — want zij is wetgeefster en gevolgelijk magtig. Eene ontzaggelijke menigte menschen hangt van haar af. Haar groote invloed stelt haar maar al te dikwijls buiten het bereik der wetten; van hen onafhankelijk, van hen niets vragende, hun niets verschuldigd, kan zij hen zonder reden, even als zonder schroom verpletten. Hieruit volgt, dat twee vijandige scharen zich in de maatschappij organiseren. De versmading en de haat, welke de adellijken laten doorstralen, keert op hen terug, en zet eenen dier doodelijke wrokken, die niets kan verzachten noch heelen. Geen vergelijk; het wordt onmogelijk elkander te verstaan; men verfoeit elkander onderling. De geschiedenis der Fransche revolutie moet u leeren, mijn vriend, hoe die hevige verbitteringen eindigen: in moord en brandstichting."

(Het slot hierna).

Waterhoogte te Arnhem.

Den 10 Maart 2 El 9 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 20 D.
Den 11 Maart 2 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 15 D.

Advertentiën.

Heden ontsliep zacht, na eene langdurige ziekte, op den leeftijd van 31 jaren, mijne veelbeminte Echtgenoot **E M E L I E A D E L A I D E W E R B T S.**

ARNHEM,
den 4den Maart
1839.

H. C R A M E R.

De Notaris Mr. **G E R A R D V A N E C K**, te Arnhem, zal aldaar in het Koffijhuis van Mejufvrouw de Wed. **P U L S E R S**, aan den Rijn, op Zaterdag den 23den Maart 1839, des middags ten 12 ure, bij toelag verkopen:
Eene **H O F S T E D E**, bestaande in twee **H U I Z E N**, twee **B O O M G A A R D E N**, **T U I N G R O N D** en **W E I L A N D**, benevens eenig **O N L A N D** en **M O E R A S G R O N D**, — alles aan en bij elkander gelegen te **E l d e n**,

Gemeente Zittich in Overbetuwe, aan den Bandijk, ter grootte van 2 Bunders, 71 Roeden en 40 Ellen; thans verpacht aan **G. R. A. DUBBES** en **GERHARDUS KOEN**. Ingezet op f 4370. Informatien zijn te bekomen ten kantore van gezegden Notaris.

De Notaris **M. GERARD VAN ECK**, te **Arnhem**, zal aldaar, ten Huize van den heer **J. ROBERT**, in het **Hôtel der Nederlanden**, op Maandag den 18den Maart 1839, des avonds ten zes ure, bij toeslag verkoopen:
 1. Het **HUIS** en **ERVE**, binnen **Arnhem** achter **Rodenburg**, Wijk A. N°. 76, Kadaster Sectie O. N°. 1386. Ingezet op f 2868.
 2. Het **HUIS** en **ERVE** aldaar op de **Beek**, Wijk E. N°. 139, Kadaster Sectie O. N°. 413. Ingezet op f 1545.
 3. Het stuk **BOUWLAND** in den **Hesselaar**, nabij den ouden **Deventerschen weg**, onder **Arnhem**, Kadaster Sectie N. N°. 386, groot 1 Bunder, 20 Roeden en 60 Ellen. Ingezet op f 2725.
 Alles bij N°. 30 en 34 dezer Courant breeder omschreven.

Mr. **M. J. VAN LÖBEN SEES**, Notaris te **Zutphen**, zal op Dingsdag den 19den Maart eerstkomende, te middags ten elf ure, in het Koninklijk **Ziekenhuys** te **Zutphen**, tenen op 14 dagen daarna, den 2den April volgende, knaal verkoopen:
 1. Het **DAGHURDERS-PLAATSJE**, de **Lindeboom** of **Manenschijn** genaamd, gelegen in **Leefde**, onder **Gorsseel**.
 2. Een **HUIS** en **ERF** binnen **Zutphen** in de **Spiegelstraat**, op den **hoek** der **Broederenstraat**, gemerkt N°. 679 V. 725.
 3. Een **HUIS** en **ERF** binnen **Zutphen**, in de **Barlhezestraat** gemerkt N°. 811.
 Informatien ten kantore van voornoemden Notaris.

D. BEEK en **M. H. B. VAN DAALEN**, Notarissen te **Wageningen**, zullen op Dingsdag den 2den April 1839 en volgende dagen, telkens des morgens ten 9 ure, ten sterfhuize van **Wijlen den Wel Edelen Heer ADRIAN J. BOSCH**, in **Arnhem** lid van den stedelijken raad, staande aan de markt aldaar, aan de meestbiedenden verkoopen:
 Den door gemelden Heer nagelaten, zindelijken **INBOEDSEL**, bestaande in modern **TAFEL**- en ander **ZILVERWERK**, Oostindische, Engelsche en Fransche **PORCELEINEN**, **VERLAKT** en **GLASWERK**, **TAFEL**- en **LINNENGOED**, welgevalde **BEDDEN**, **MATRASSEN**, **DEKENS**, **VLOERKLEEDEN**, **KARPETTEN**, **SELIGER**, **BRANNCES**, **SCHOONEN** en **KUNSTPLAATSEN**, **SCHILDEWERKEN** en **KUNSTGLAZEN**, verschillende **MAHON**- en **ALAD-HOUTEN**, alsmede net geschikt **UBELLEN**, **STODLEN**, **KANAPÉ**, **LEDIKANTEN**, **STATIE**- en **OVERGORDIJNEN**, **KOPPER** en **TIN**, mitsgaders eene collectie **BOEKEN**, alles vervat bij Catalogus, verkrijgbaar bij den Boekhandelaar **J. J. DE GROOT**, te **Wageningen** voor 15 centen.
 De goederen zijn Woensdag den 27sten en Donderdag den 28sten Maart van 10 tot 3 uren te zien.

EEN AKKERMAALSHOUT VERKOOPINGEN.
 De Notaris **V. V. T. VERSUM** zal, op Woensdag den 3den April 1839, aan het Logement het **Oude Kromhout** te **Brummen**, en op Vrijdag den 5den April daarna volgende aan de herberg de **Koornhaeve** te **Brummen**, telkens des middags te 4 uren, overgaan tot den publieken verkoop van onderscheidene percelen **EIKEN-AKKERMAALSHOUT**, onder de gemeente **Brummen** gelegen, en later op de gewone wijze bij publicatie aan te wijzen.

Te beginnen op Donderdag den 21sten Maart 1839, des voor middags om 10 uren, zal te **Zutphen**, in de **Langehofstraat** in het huis N°. 873 Erfhuyswijze worden verkocht:
 Onderscheidene **MEUBILAIRE GOEDEREN**, tevens een fraaie, zoo goed als geheel nieuwe **FRANSCHE W. A. G. E. N.**, proper en netjes gemonteerd: — een en ander daags te roten te zien.

Best, zwaar, droog, **BEUKEN-FARCEEL**, te bekomen bij **REINDER WIGGERS**, te **Velp**, tegen den prijs van f 33 de duizend, met de kosten te bezorgen.
 Worden geleverd door **E. L. K. E. N. H. E. E. S. T. E. R. S.** — Opgeve van prijs en dikte bij den Uitgever dezer met franco Brieven.

Alle degenen, die te vordelen hebben, aan den Boedel van wijlen den heer **TENHUIS**, gewoond hebbende en geboortig te **Arnhem**, gelieven daarvan opgave of betaling te doen, vóór den eersten April o. k. aan den Ondergetekende, ter plaats voornoemd.
JOHs. WENTINK,
 Exécuteur Testamentair.

De **ARRONDISSEMENTS-REGTBANK** te **TIEL** brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat, na bekomen goedkeuring van zijne Excellentie den Minister van Justitie, de regtbank wekelijks hare openlijke zittingen zal houden op de navolgende dagen des voormiddags ten tien ure.
 Woensdag voor zaken van landelijke en plaatselijke Belastingen, Registratie, en Domeinen en betreffende de Rijnvaart.
 Donderdag voor de Correctionele zaken.
 Vrijdag voor de Burgerlijke zaken, die van koophandel daaronder begrepen en geregteijke verkooping.
E. D. RINK,
 President.
G. C. J. T. KRUIJTHOFF,
 Griffier.

Bij vonnis der Arrondissements-Regtbank van **Zutphen** van den 7den Maart is **ALEIJB A SCHEONMAN**, zonder beroep, wonende te **Harfeen**, in de gemeente **Gorsseel**, gesteld onder curatele.
Zutphen, den 3den Maart 1839.
L. A. J. W. STOLT,
 Procureur.

Het **CONCERT** van den Heer **ERNST**, te **Zutphen**, zal plaats hebben, op Woensdag den 20sten Maart 1839.
 De Ondergeteekende heeft de eer bij deze het geachte publiek te berigten, dat hij zich thans met eene van ouds bekende **WAFELKRAM** alhier op het Koningsplein bevindt; hij houdt zich verzekerd van eene zeer prompte en propere bediening, en verzoekt een ieders gunst en recommandatie.
A. DE FRIJES, van **Groningen**.

SOIRÉES PARISIENNES.
L. DE LINSKIJ, eerste phisicien van Frankrijk, en voordel in de voornaamste steden van Nederland, bekend, heeft de eer, aan het geacht publiek van **Arnhem** en derzelver omstreken te berigten, dat hij gedurende de Kermis, alhier eenige **lusterrijke voorstellingen** zal geven, waarvan de groote aanplakbiljetten en affiches de bijzonderheden vermelden.
 De eerste voorstelling zal plaats hebben op Donderdag den 14den Maart in de welin gerigte Schouwburgtent, staande op het **Koningsplein**, waarin behoorlijk voor de **verwarming** zal zorg gedragen worden.

P. PINKHOF, geëxamineerd Tandmeester van **Arnhem** is weder alhier gearriveerd van zijne reis, en zal de geheele Vrijmarkt te spreken of te ontbieden zijn aan zijn huis in de Turfstraat Letter A. N°. 6.

Bij den Boek- en Kunsthandelaar **W. J. KRUIJT**, te **Arnhem**, zijn weder verkrijgbaar de navolgende **BOUWKUNDIGE WERKEN**:
STUART, les antiquités d'Athènes. f 132.00.
BRUYÈRE, l'art des constructions. 82.50.
KRAFFT, l'art de la charpente, 2de ed. 82.50.
BURY, modèles de serrurerie. 30.00.
THIOLLET, serrurerie et fonte de fer. 30.00.
Constructions, plans etc des jardins 56.00.
Vues des ruines de Pompéi 50.00.
Les fontaines de Paris, anciennes, et modernes. (L'ouvrage d'architecture par DE BRONZIO, L'architecture par VANTOUZZELLI. Recueil de cottages et maisons de campagne par RAMBÉ. Choix de maisons et monuments de Paris par VANTOUZZELLI, etc. etc.)

Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij.
 De dienst der Stoombooten tusschen **Rotterdam** en **Dusseldorp** en **Keulen** zal plaats hebben als volgt:
 Van **Rotterdam** naar **Arnhem**, den 12, 14, 17, 19, 21, 24, 26, 28 en 31, des morgens ten 7 ure.
 Van **Arnhem** naar **Dusseldorp**, den 13, 15, 18, 20, 22, 25, 27 en 29, des morgens ten 8 ure.
 Van **Zutphen** naar **Arnhem**, den 13, 15, 20, 22, 27 en 29, des morgens ten 7 ure.
 Van **Dusseldorp** naar **Arnhem**, den 15, 17, 22, 24, 26 en 29, des morgens ten 7 ure.
 Van **Dusseldorp** naar **Arnhem**, den 12, 19, 25 en 31, des morgens ten 8 ure, en den 15, 17, 22, 24 en 29, des morgens ten 10 ure.
 Van **Arnhem** naar **Rotterdam**, den 13, 16, 18, 20, 23, 25, 27 en 30, des morgens ten 9 ure.

Te **Arnhem**, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.